

DE WAARHEID RECHT SNIJDEN
ARCHIBALD ALEXANDER EN ANDEREN

Vertaald door Ruben Bolier

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG

2024

EEN SELECTIE VRAGEN VAN INDIANEN

John Eliott

1. Wanneer er een vreemde Indiaan in ons midden komt die we nog nooit gezien hebben, en hij bidt tot God, dan hebben wij hem bovenmate lief. Maar als onze eigen broer, die op grote afstand woont, en die niet bidt, ons opzoekt, dan hebben we hem wel lief, maar niet zoals we die andere vreemdeling liefhebben die tot God bidt.
[Deze vraag gaf zo'n duidelijk bewijs van de 'liefde tot de broederen', dat ik dacht dat het wel nuttig was om anderen onder hen te beproeven of ze hetzelfde in hun harten ervoeren. Zij antwoordden dat zij allen dat zo in hun harten gevoelden en dat het een gespreksonderwerp was onder hen – ze vroegen zich af wat de reden ervan kon zijn. Dit was geen kleine vertroosting en bemoediging voor mijn geest. Tijdens het beantwoorden van de vraag, vroeg ik wat de reden ervan was dat de godzaligen in Engeland, 3000 mijlen verderop, die hen nog nooit gezien hadden, bij het horen dat zij tot God baden, zich bovenmate verheugen, hen liefhebben en hen tekens van hun liefde toesturen. (..) Eliott.]
2. Als iemand Gods Woord weet, maar het niet gelooft, terwijl hij anderen onderwijst – is dat dan goed onderwijs? En als anderen datgene geloven wat hij leert, is dat een goed geloof, ofwel het [zaligmakend] geloof? Hierop vroeg ik hen hoe zij konden zeggen wanneer iemand Gods Woord kent, terwijl hij het niet gelooft. Zij antwoordden mij: 'Wanneer hij de praktijk niet in overeenstemming laat zijn met datgene wat hij weet'.
3. Wat is waar berouw en hoe zal ik weten of het waar is?
4. Hoe moet ik op God wachten?
5. Wanneer ik om een week hart bid, waarom is het dan nog steeds hard?
6. Wanneer ik elke dag bid, waarom is mijn hart dan nog zo hard, ja zo hard als een steen?
7. Wat betekent honger en dorst naar de gerechtigheid en dat zij zalig zijn?
8. Wat betekent 'Zalig zijn die treuren'?
9. Wanneer ik een goed voorbeeld zie en weet dat het goed is, waarom volg ik dat voorbeeld dan niet op?
10. Als een kind sterft voordat hij gezondigd heeft, waar gaat zijn ziel dan naartoe? [Door middel van deze vraag behaagde het de Heere om ze op heldere wijze te overtuigen van de erfzonde. Gelooft zij Zijn Naam, Eliott]
11. Als iemand die tot God bidt, zondigt zoals degene die niet bidt, is hij dan niet slechter? [Terwijl ze hierover discussieerden, en over het haten van slechte personen, maakte een van hen een einde aan de discussie met: 'We moeten de mens liefhebben, maar zijn zonde haten'.

Good news from England.

David Brainerd (1718-1747), vriend van Jonathan Edwards en zendeling onder de Indianen in New Jersey:

Enkele sombere en wanhopige gedachten van een ziel onder de overtuiging van zonde en die bekommerd is over haar eeuwige behoud:

1. Ik geloof dat niemand anders zich in zo'n toestand bevindt als ik. Niemand heeft zulke vreemde en verschillende gedachten en gevoelens gehad als ik.
2. Ik ben veel langer bekommerd geweest dan vele anderen die ik gekend heb, of over wie ik gelezen heb, terwijl zij toch zaligmakend bekeerd zijn geworden. En ik ben alleen gelaten.
3. Ik heb de kracht van de overtuigingen lange tijd weerstaan. Daarom vrees ik dat ik ten slotte van God verlaten zal worden.
4. Ik zal nooit bekeerd worden zonder krachtigere overtuigingen en grotere verschrikkingen van het geweten.
5. Ik ben in geen enkele handeling die ik verricht op de eer van God gericht. Daarom kan ik niet op genade hopen.
6. Ik zie de boze natuur van de zonde niet, noch van de zonde van mijn natuur. Daarom ben ik ontmoedigd.
7. Hoe meer ik mijn best doe, hoe blinder en harder mijn hart is en hoe erger het voortdurend met mij wordt.
8. Ik vrees dat God nog nooit genade betoond heeft aan iemand die zo ondeugdelijk is als ik.
9. Ik vrees dat ik niet uitverkoren ben. Daarom ben ik bang dat ik verloren moet gaan.
10. Ik vrees dat de dag van genade voor mij voorbijgegaan is.
11. Ik vrees dat ik de onvergeeflijke zonde bedreven heb.

Works Jonathan Edwards.

HET WOORD VAN DE WAARHEID RECHT SNIJDEN

Archibald Alexander

Er is een zaak die heel belangrijk is wanneer het gaat over het rechte snijden [of uitdelen, aansnijden, vert.] van het Woord der waarheid. En dat is dat de beloften en bedreigingen die de Schrift bevat, toegepast worden op de personen voor wie ze

expliciet gelden. Hoe vaak horen we niet dat een predikant de rijke vertroosting van de uitnemend grote en dierbare beloften van God voorstelt, terwijl geen sterveling uit datgene wat hij zegt, kan opmaken voor wie ze van toepassing zijn!

In veel preken is er een vage en geen-onderscheid-makende toepassing van de bijzondere beloften van het Verbond der Genade. Alsof allen die ze hoorden ware christenen zouden zijn en aanspraak kunnen maken op de troost die ze verschaffen. Dit is geen bekwaam snijden van het Woord der waarheid.

Bij een rechte uitdeling van het woord worden zowel de heilige als de zondaar duidelijk onderscheiden door beslissende, schriftuurlijke kenmerken, zodat iedereen een eerlijke kans krijgt om vast te stellen tot welke soort hij behoort, en welk vooruitzicht er voor hem ligt.

Het rechte snijden van het Woord houdt daarom datgene in wat ook wel 'kenmerkende prediking' wordt genoemd – dat betekent een heldere en rechte tekening van de soort persoon door middel van de pen van de inspiratie.

Als mensen in deze zaak hun eigen denkbeelden navolgen en kenmerken van godzaligheid voorstellen die niet gemachtigd zijn door het Woord van God, dan zullen ze vaak van vrede roepen tot degenen tot wie God niet van vrede gesproken heeft. Ook zullen zij onnodige pijn veroorzaken bij de kinderen van God doordat ze hun bewijzen verdonkeren en hun harten verwarren met vrees en bezwaren door middel van een valse voorstelling van de ware kenmerken van oprechte godzaligheid.

Het is zeer te betreuren dat deze nauwkeurige separatie in de prediking in onze tijd veelal in onbruik geraakt is. Zelden horen we vanaf de kansel een verhandeling waarvan men kan verwachten dat die de christenen heel erg zal helpen wat het vaststellen van hun eigen werkelijke aard betreft. Ook zal die prediking dienen om de huichelaar en vormelijke gelovige te ontdekken, om ze zo uit al hun valse schuilplaatsen te drijven.

In de beste dagen van de gereformeerde kerken vormde zo'n onderscheidende afbakening van de persoon door de Schrift een belangrijk onderdeel van bijna elke preek. Maar nu letten we meer op de regels van de predikkunst dan op de kenmerken van de ware godsdienst.

Wat zijn de onderscheidende kenmerken van de ware en valse belijder toch in overvloed aanwezig bij Owen, Flavel, Boston en Erskine! Ook de meest vooraanstaande predikanten van ons eigen land, Amerika – de Mathers, Shepard, Stoddard, Edwards, alsook Blair, de Tennents, Davies en Dickinson waren wijs in het op deze wijze snijden van het Woord der waarheid, zodat eenieder zijn of haar deel kreeg op de rechte tijd. Het Woord der waarheid moet zeker op deze wijze gebruikt worden, zodat elke persoon die zijn ogen niet van het Woord afkeert, zijn of haar ware aard kan zien uitgebeeld, die vanuit het Woord weergegeven wordt als in een spiegel.

Dit heeft inderdaad wel iets meer nodig dan een vruchtbare fantasie en scherpe tong – meer dan de geleerdheid van universiteiten of diepzinnige, kritische inzichten. Dit vereist dat de predikant veel op zijn knieën studeert, dat hij zijn hart met onophoudelijke aandacht onderzoekt, opdat het Woord rijkelijk in hem zal wonen, in alle wijsheid en geestelijk verstand. En opdat hij ook regelmatig en vrijmoedig mag spreken met geoefende christenen.

Wat deze zaken betreft, zijn er veel personen die wijzer zijn dan hun onderwijzers. Een werkelijk nederige predikant zal vaak blij zijn als hij iets kan leren van degenen die langere of diepere ervaring hebben dan hijzelf. Terwijl anderen zijn raad vragen aangaande hun geestelijke toestand, leert hij van hén, want dit zijn lessen die we het beste kunnen leren van levende onderwerpen.

Geciteerd Door The Gospel Standard, augustus 2012.